

Mutual Mèdica

Assegurança de Vellesa?

Assegurança de Vellesa per impossibilitat?

Consideracions i Generalitats

per

FARRERAS I MONNER

UNA vegada lliurat el meu darrer treball per a la seva publicació, vaig conèixer el *Projecte* estudiat per l'amic Rosell-Jané, de *constitució d'un grup per a l'Assegurança de Vellesa*, el qual he d'assegurar-vos que és un treball gris, un treball que representa una munió d'hores emprades en fer càlculs i més càlculs, un d'aquells treballs que una vegada acabats, hom exclama amb satisfacció: Gràcies a Déu!

El treball de l'amic Rosell, amb tot i allò que n'he dit, té, com tots els grans projectes—al meu petit criteri—algunes equivocacions, però, amb tot i aquestes equivocacions, no està del tot desencaminat per a poder-ne prendre d'ell una orientació, més ben dit, una base, i amb la qual la Comissió té sobers mitjans per a poder donar començ a una obra positiva.

No sóc jo el més indicat, i Déu em guardi de voler-me ficar a resoldre una obra tan gegantina, però em sembla—sense que això vulgui ésser cap mena de censura pels companys que constitueixen la Comissió—que hi ha un xiquet massa de passivitat o manca d'entusiasme per aquest assumpte, motius els quals haurien de conèixer-se, com també crec lleialment, que hom hauria de posar-se més en contacte amb tots aquells qui pugui interessar-los aquesta mena de garantia contra el risc, fent la qual cosa crec que s'aplegarien parers i s'infondria a la vegada l'entusiasme entre tots aquells que avui tan mancats n'estan, ja

que ho estan per no existir aquella infiltració que hauria de donar-se, principalment a l'element jove, d'una obra tan sobiranament formosa.

M'he assabentat també del resultat de l'enquesta feta prop dels companys als quals pugui interessar-los aquesta assegurança, i creieu que és una cosa que fa pena. Són pocs per a realitzar l'obra i dolents (amb terme o argot assegurador) els qui han tramès les dades demanades.

Això darrer solament, m'ha portat un pessimisme en la realització de l'Assegurança de Vellesa. Hi manca l'element jove i aquest element no sent aquesta necessitat, no perquè deixi de comprendre el feixuc que són el pes dels anys, ni perquè no cregui en poder gaudir de llurs beneficis que li reportaria, sinó perquè es veu per endavant una munió d'anys, i quan vol pensar-hi tot seguit se li reflexa en la seva ment allò d'*encara tinc temps!*

Aquesta indiferència, que no haig de suposar que sigui per manca de companyonia ni d'altruisme, és el pitjor contratemps que pot tenir el bell pensament de l'amic Rosell.

A més a més, la raça llatina és massa individualista. Recordo—i ho trec a collació en prova de l'afirmació feta—que això fou la mort de la Cooperativa Obrera Catalana (fa uns 22 anys); fou la disgregació de tota una idealitat, i ha estat i és la creació de llocs d'ambient individualista, i, per fi, que d'aquesta manca d'espiritualitat